

изважда богъ Сура и Сива. Въ обяснителната бѣлѣжка къмъ послѣдната припѣвка ето какво говори: „О ы Сива! нашъ старобогъ! кога ся си измѣнилъ и станѣлъ Василица т. е. празникъ бога Сива, кога ся си приобърнѣлъ на празникъ св. Василия? Ты што ся славѣше по горы, при студны изворы и при бѣлѣ Дунава, дѣ ся пиѣше СУР = усвятенъ водъ съ златы чяшы и съсѣды! А! сега вѣкъ ся слави рождество Христово! Христосъ нашъ е сега по небеси, и негова слава е по сичкъ земѣ!...“ (Бѣлг. старина 35). По-нататкъ за богъ Сура пише „Въ индийско то баснословие сѣштествува и само името Сур а на добры тѣ духове, кое буквално значи святлый и съотвѣтствува съ бѣлгарское Бѣлѣ Богъ или Ирж-мъздъ = даштый свѣтлость и приносно добринъ тж. Сура е равно и съ Дѣва, въ Индийско то баснословие, а въ Зандско то Сура = Дѣва = Богыня на безсмъртно то питие А-мрита или самаа А-мрита улицетворена, Сура = Сурия ся спомянува юште въ Индийско то баснословие, за сынъ на Касиана и Адита, и богъ слънца“ (ор. cit. 37).

Безъ да се спускаме въ екскурзъ за новогодишния бичай сурова и суровакването на дѣцата съ суровачки и да прослѣдимъ етимолозуването на Раковски, за да доказваме несъстоятелността на неговитѣ изводи за богъ Суръ отъ сурово и отъ епитета сива Василица или гълъбица, както е въ Охридско, ще кажемъ само, че славянската митология не познава такъвъ богъ.

5. **Лада**, богиня на любовта. „Ладж сж' вѣрвали“, казва Раковски, „за богынь и стари Елени, кога сж' были единъ народъ съ Бѣлгары и говорили единъ ѣзыкъ... измислили Елени вмѣсту Ладж' Афродита“ (Показ. XVIII), а въ християнско врѣме измѣстена отъ празника св. Лазаръ или Лазарица, но името ѣ запазено въ бѣлгарскитѣ народни пѣсни (Горпжтникъ 169; Показ. XVIII, 7—10. Бѣлг. старина 22, 65). Тая богиня славянскитѣ митолози едва на послѣдъкъ почнаха да отхвърлятъ⁴², докато въ нашата учебникарска книжнина още господствува⁴³. Вънъ отъ това, фолклористътъ Д. Мариновъ и въ най-новия си трудъ на дълго и широко говори за тая богиня, макаръ че повтаря писаното за нея отъ по-рано⁴⁴. За да подкрѣпятъ митолозитѣ твърдението си, че у славянитѣ